

Todistukseni Jumalan teoista elämässäni

Olen Sirpa 40v ja Kristuksessa Jeesuksessa olen ollut melkein 30v. Mitä Jumala on parin vuoden aikana tehnyt elämässäni? Minulle on käynyt, *presis...* juuri Psalmi 103:5 mukaan – "*niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan*". Psalmi sopii muutenkin elämäni (jakeet 1-14).

Mistä lähdin - Olin kuin pieni lintu, joka oli työnnetty ruosteiseen häkkiin. Oikeastaan minun koko elämä on ollut elämää häkissä. Se häkki on vain ollut tapahtumien kulussa erilainen. Sieltä ei voinut päästä, olin sidottu, enkä pystynyt tekemään asioita, joita olisin halunnut tehdä. Joka kerta kun halusin jotain tai kun Jumala liikutti minua, aina olivat kalterit edessäni. Sydämessäni asui silloin häpeä, pelko ja yksinäisyys. Tällaista elämäni oli niin kauan, kunnes tajusin, ettei näin voinut jatkua. Silloin Jumala tarttui asiaan ja auttoi. Pian olin yksin kolmen lapsen kanssa. Vanhin niistä on toistaiseksi sijaiskodissa.

Tämän jälkeen alkoi elämään opetteleminen. Jouduin tekemään hyvin paljon erilaisia käytännön asioita, joita en aiemmin koskaan ole ollut tehnyt. Olin saanut Herralta kokopäivätyön. Aloin heti rakentamaan kotiani, pesää. Sain pienillä tuloilla paljon aikaiseksi. Talous asiat alkoi mennä kuntoon. Maksoin laskut, tein suunnitelmia, hankin erilaisia asioita kotiini. Kaikki, mitä tein näytti minusta hyvältä. Näin, miten Jumala siunasi kaiken.

Prosessoin, miten lasten kanssa... Jotenkin näen heistä että, kaiken tämän keskellä Jumala huolehtii lapsista. Uskon, että he näkevät koko ajan sen, mitä Jumala on tekemässä, vaikka he tekevät omia asioitaan, leikkivät, menevät kavereiden kanssa, käyvät koulua. Vanhimmalla lapsista näyttää siltä, että nyt hänellä on tulevaisuus edessään. Aiemmin toivoa ei ollut.

Tänä aikana olen tehnyt lukuisia oman elämäni saavutuksia. Sen seurauksena olen myös tehnyt löytöjä itsestäni. Samaan aikaan on ollut lähes jatkuva sisäinen myrsky, siellä Jeesus vaelsi pitäen kädestäni kiinni ja ohjasi pientä purtta. Hän vaelsi samaan aikaan monessa eri elämäni kerroksessa ja auttoi. Aluksi romahdin kokonaan, ei ollut muuta kuin Jeesus, joka piti kädestäni kiinni ja minä. Kaikki muu, hengellisyys ja Raamatun periaatteet, elämän arvot, kaikki romahti. Samaan aikaan ne kaikki joutui elämäni remonttiin. Hylkäsin asiat, jotka ei kuulu enää elämäni ja säilytin ne, jotka huomasin olevan pysyviä asioita ja opettelin uusia asioita.

Se, missä Jeesus vaelsi, oli minun menneisyyteni. Monet asiat, missä olin alas painettu ja joutunut hyljättyksi, Hän eheytti. Hän osoitti, että tuo ja tuo on se asia, jonka hän aikoo parantaa minussa ja muuttaa toiseksi, eheäksi. Jouduin myös purkamaan omia valintojani asioissa, joissa olin tuominnut toisia ja vannonut, ettei enää koskaan... Käsittelin ne ja annoin Pyhälle Hengelle tilaa eheyttääkseen muistoni ja muuttaakseen tilanteen. Tänä aikana kävin, sielunhoidossa, jossa autettiin selviämään pahimman yli.

Minulle on kuulunut pieneen elämäni aika, jolloin on ollut todella vaikea tehdä valintoja. On helppoa, kun joku muu tekee ne puolestani. Valintoihin kuuluu vastuu. Tarvitsin lähes jokaiseen asiaan, jostain kautta luvan, jonkun asian, joka tönäisi eteenpäin. Useimmiten sitä ei tullut. Kun katselin muita ihmisiä, ihmettelin kuinka he pystyivät tekemään sellaisia asioita, joita minä en pystyisi tekemään, ja he tekivät niitä. Elämäni oli hyvin yksinäistä ja yksinkertaista. Tylsää...

Nyt tänä päivänä minun on ollut pakko tehdä valintoja, ottaa vastuuta ja lisäksi otan myös tilaa itselleni. Paljon elämätöntä elämää... Ensimmäinen asia, jonka Jumala poisti, oli häpeä. Ei enää tarvinnut hävetä itseään ja tilannetta, jossa olin. Huomasin sen vasta sitten, kun erään kerran seurakunnassa tuli profetia, jossa samalla kerrottiin että, Jumalalla on minulle varattuna tehtävä. Se oli lohduttavaa.

Toinen asia oli, että Jumala loi minulle perusturvallisuuden tunteen. Tajusin senkin vasta myöhemmin, kun huomasin, miltä minusta tuntui. Ei enää ollut sellaista kylmää tunnetta selässäni, oli kuin jotain, joka puuttuu elämästäni, jotain joka tuntuu siltä kuin, että en kuulu tänne, jotain sellaista, mihin haetaan aina hyväksyntää, turvallisuutta: kuulunko sinun sydämeesi, olenko hyväksytty sinulle juuri sellaisena kuin olen... Silloin kun se tapahtui minulle, ympärilleni ikään kuin kiedottiin paksut vällyt, se oli jotain sellaista, mikä oli lämmintä ja jossa sain olla turvassa, joka oli turvallista. Sen jälkeen olen vähitellen uskaltanut ottaa vaikeita askeleita ja avautua. Tänä aikana Jumala on valottanut minulle myös ARMOANSA. Sellaisenaan, mitä se todellakin on. Se ON minulle iso läksy, ennen kuin ymmärrän sen kaikkinsa, mitä se todellakin tarkoittaa. Jeesus ei todellakaan tullut osoittamaan sormellaan meidän virheistämme, eikä osoittamaan kuinka oikeassa tulisi olla, tai tehdä oikein.

Mitä Johanneksen evankeliumissa (3:16-21 - lue se!) sanotaan – kirjaimellisesti - ”*ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.*” ... ja... ”*Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita*”... *Ei tuomita!*. – Siis joka uskoo häneen, ei osoiteta sormella virheistä, joita on ollut tai on tehnyt. Hän valmisti todellakin ulospääsyn vanhasta, siitä joka ei oikeastaan kuulu elämään. Se on mahdollista vain hänen verensä kautta ja ylösnousemuksensa takia. Uskon elävään Jeesukseen, joka antoi minulle mahdollisuuden tulla tykönsä. Sittenkin! Millaisen mahdollisuuden, Jumala on minulle antanut!!! Kaiken keskellä. Hän antaa minulle tilaa, elämään täällä, ja joka kestää kirkkauteen asti.

Tänä päivänä Jumala on sekä riisunut että pukenut minua. On rajojen hakemista, ja omanpaikan etsimistä. Toista viikkoa sitten sanoin Jumalalle, että haluan irti kaikesta vanhasta. Kaikesta vanhasta rakennelmasta joka estää minua menemästä eteenpäin. Olen löytämässä vähitellen luonteeni piirteet, millainen todellakin olen, hyvät ja huonotkin puolet. Alan huomata, etten ole tällä hetkellä ollenkaan omalla paikallani, jotkut ongelmatkin taitaa johtua yksin siitä.

Onneksi Jumala on järjestelmällinen, ja laittaa kulkemaan koko matkan, sitä tietä ei voi oikoa. Muuten joutuu karhunkierrokselle. Tästä eteenpäin,... katsotaan sitten, mitä vielä Jumala tekee... Vielä mitä Sanassa sanotaan... Jes.43:18- 21

*Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö.
Katso minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa?
Niin minä teen tien korpeen, virrat erämaahan.
Minua kunnioittavat metsän eläimet, aavikkosudet ja kamelikurjet,
koska minä johdan vedet korpeen, virrat erämaahan,
antaakseni kansani, minun valittuni, juoda.
Kansa, jonka minä olen itselleni valmistanut,
on julistava minun kiitostani.*